

STREEKVOS NEDERLAND EDITIE 17

24-04-2026

(foto's: Rob)

Locatie: Hogedijk 11 Zevenhoven (Zh). Groene Hart.
Afstand: 29 km

Beste lezers,

Mijn naam is Arno van de Radio, ook bekend als 'De Streekvos' van Streekvos Nederland®. In het kort kan ik mijzelf omschrijven als een 55 jarige man met een gevoelige liefdevolle persoonlijkheid, een ondernemend en volhardend karakter en net als bij veel mannen heb ik een nogal kinderlijk kantje. Die laatste uit zich in mijn gedrag als Streekvos. Iets wat nog wel eens bots (zoals meer dingen in mijn leven) met de eigenschap altijd de lat helemaal bovenin te willen leggen en (zoals mijn liefdevolle vriendin en ex-partner wel eens zegt) veel te streng zijn voor mezelf. Daarbij vertoon ik als ik erg moe ben (en dat ben ik nogal eens omdat goed slapen mij de laatste 5 jaar niet meer eigen is) de vervelende eigenschap te gemakzuchtig te worden, wat natuurlijk gigantisch bots met die andere eigenschap de lat bovenin te leggen. Ik ben dan ook nogal eens mezelf helemaal verrot aan het schelden als ik iets onhandigs heb gedaan wat ik dan zelf 'dom' of 'achterlijk' vind en dan is daar weer die lieve vriendin van mij die dan zegt 'Wees toch niet zo streng voor jezelf'.

Gelukkig bevind ik mij tussen de deelnemers van radiovossenjacht organisatie Streekvos Nedeland (i.o.) vaak ook tussen lieve en vooral flexibele en begripvolle mensen, want zij zijn er al een paar keer mede slachtoffer van geworden als ik gewoon te moe was om het goed te doen en dan toch weer van mezelf een radiovos editie verwacht waarbij de lat volledig bovenin ligt. Het zou dan echt een beetje minder kunnen (ruimte genoeg voor) maar toch gaat Arno dan weer voor Sje 30 over 9 i.p.v. Sje 8 (om maar in die termen van zendbakkies te blijven).

Elke simpele ziel (dus jullie zeker) zal begrijpen dat dit dan als uitkomst heeft dat er dingen mis gaan en ja hoor, afgelopen 2 radiovos edities van mijn Streekvos gebeurde dit dan ook. Vorige week stond de Streekvos in een gebiedje met een inrijverbod voor motorvoertuigen en deze week kwam het signaal net niet tot Baarn, wat eerder gebeurde toen we werkelijk op een mega mooie (en extreem lastige) plek stonden achter Sassenheim (bij Leiden) omdat deze Arno ook toen dus de lat weer volledig bovenin had gelegd (het moest de allermooiste plek zijn op de randen van het zendbereik) maar door vermoeidheid die avond lette deze Arno niet goed op en zette de antenne niet in de hoogste boom maar een meter lagere die er naast stond. Resultaat: Signaal haalde Baarn niet... Deelnemers slaan alarm en moesten van Arno een richting krijgen (die zich dus een Peppie & Kokkie radiovos toonde...) en Arno was tot op de dag van vandaag zich helemaal kapot aan het schamen voor zijn 'achterlijke' gedrag (ja ik vind dat echt niet minder dan achterlijk van mezelf, want waarom zo moeilijk terwijl ik helemaal vrij ben om te kiezen waar ik ga staan en hoeveel mooie radiovoslocaties liggen er niet in een straal van 50 km rond Baarn?).

We hebben het dan over de onnodige gevolgen van kinderlijk enthousiasme in de zin van 'Ik zal mijn allerbest bedachte radiovosplek gebruiken want dat wordt vast te gek' terwijl een nuchtere volwassen keren van 55 jaar zoals ik hoort te denken 'Niet doen Arno, want je neemt het risico dat ze geen signaal horen en het helemaal niet kunnen vinden. Je staat nog geen jaar dus doe normaal...'.
'

Spoiler:

Rob de Bopper, is mijn vaste assistent en heeft dus botweg gezegd niets te vertellen over de locaties die ik kies. Hij heeft hier dus geen enkele schuld aan, al is het iemand die graag nog verder de kantjes er af loopt. Ik doe daar niet aan mee, maar haal dus wel andere ontzettend domme acties uit. Maar hier kan Rob dus geen zins voor worden aangekeken. Ik, Arno van de Radio, ben enkel en alleen volledig verantwoordelijk voor domme acties zoals hiervoor benoemd.

Helaas leren sommige mensen snel en ik ook. Maar helaas noemde ik het al, want het kan soms even duren bij deze Arno. Zo bleek ook weer met de Streekvos editie van 24 april 2026. Dus zit ik weer de volgende morgen als ik dit verslag moet typen van mezelf, met een brok in mijn keel, een stuk in mijn kraag en een steen op mijn maag. Want ik heb het mijn deelnemers weer aangedaan... Het signaal was niet te horen op Baarn en als je leest waarom niet, vraag je je vast helemaal terecht af... waarom dan?! Inderdaad... waarom? Want dit geklooi was helemaal niet nodig geweest!

Ik kan nu weer mijn excuus gaan maken, maar daar hebben jullie als deelnemers helemaal niks aan. Daarom beloof ik nu plechtig en 100% gegarandeerd dat jullie niet alleen signaal zullen hebben op Baarn komende vrijdag, maar ook **goed** signaal! Ik weet namelijk heus wel wat de overtreffende reden is van dat amateuristische gekronkel van de laatste weken:

Ik ben hartstikke moe omdat ik in nogal spannende tijden in mijn leven zit en in plaats van daar op in te haken door de lat voor de Streekvos wat lager te leggen, wil ik toch weer 110% scoren. Ik vergeet wel eens dat ik voor 75% nog steeds met het eerste oude setje Streekvossen sta uit te zenden waarmee we vorig jaar augustus zijn begonnen. Oude mensen kan je ook geen marathon laten lopen. Dus ik moet het niveau wat verlagen en gewoon normaal gaan doen. Het is geen wedstrijd wie de beste radiovos is. Onlangs stond ik nog te lachen om een zeer gewaardeerde collega die niet minder dan ruim 2x zoveel power gebruikte als ik doe met de Streekvos terwijl die ongeveer op dezelfde afstand stond van zijn draaipunt als Rob en ik gisteravond. 'Vette overkill' vond ik. Kan wel zijn, maar we hadden we S6 op het startpunt. Niet door die gigantische power, maar wel doordat ze de mast 3x zo hoog hadden staan dan ik gisteravond. En als je al de underdog bent met je zendvermogen (waardoor het signaal op afstand gewoon zachter klinkt omdat het dieper in de ruis verdwijnt) ga dan niet ook nog met een puberaal mastje staan piepen. Maar ik was te moe gisteravond om het nog helder te zien. Wat ik wel had gezien waren de fronsende wenkbrauwen van Rob de Bopper toen ik mijn (ongelooflijk domme) idee voorlegde, maar hij had ooit van mij te horen gekregen dat hij mijn kennis niet in twijfel mocht trekken omdat ik geen domme koe ben, dus hij hield wijselijk zijn mond. Goed gedaan Rob, want nu moet ik zelf op de blaren zitten!

Achterlijke Arno van de Radio die op 29 kilometer van het draaipunt een mastje van 6 + 2 meter gebruikt, pal achter een gebouw dat minstens 15 meter hoog is en met de wetenschap dat vlak voor het draaipunt de stad Hilversum nog door gelopen moet worden met het beetje restsignaal dan na 24 km nog over is achter het gebouw van 7 meter hoger dan de antennespoel (...). **Achterlijke!**

Deze prachtige paarden kregen het aan de stok met mijnheer Zwaan wiens vrouwtje heilig voor hem is

Hier is het relaas van alles wat er wel goed ging en dat was eigenlijk bijna alles, behalve het belangrijkste: Goed hoorbaar signaal...

Op vrijdagavond 24 april 2026 stond ik (achterlijke Arno van de Radio) aan 'De Groene Jonker', een weids nat beenweide vogel reservaat in het Groene Hart tussen Woerdense Verlaat en Nieuwkoop enerzijds Mijdrecht anderzijds, met daartussen nog een hele hoop vakantieparken.

De door mij uitgezochte plek was de opgang van watergemaal 'De Kromme Mijdrecht' welke het polderwater op peil hield door water uit de rivier de Amstel via de Kromme Mijdrecht in te laten in het veenweide / moeras gebied, of als het te nat werd er weer uit te pompen naar de Amstel toe. En dat Waterschap Gooi en Eemland hier goed aan werkte was te zien aan het gemaal wat er keurig bij stond, maar vooral ook aan de enorme keur aan vogelsoorten van heel klein tot heel groot welke hier in de ultieme rust en ruimte welke hier heerste (omdat er geen grote wegen in de buurt liggen) hun ultieme habitat vonden. Maar het waren niet alleen de dieren welke hier genoten, maar ook de mensen (op een enkele idioot na die als een dronken coureur over de smalle lang niet vlakke dijkes aan het laag vliegen was). Toen we de boel hadden uitgepakt en opgebouwd en Rob een rondje had gelopen waarbij hij de diverse mooie foto's bij dit verslag gemaakt had (bedankt Rob, ik was zo moe deze avond dat ik mijn handen niet stil genoeg gehouden had voor strakke foto's), raakte Rob in gesprek met de eigenaar en (naar ik vermoed) zijn dochter van het prachtige stukje puur natuur wat zij aan de overkant van het dijke (vlak bij ons dus) hadden gemaakt (zie foto's).

Er waren nog veel meer verse streekproducten te koop dan op deze paal te lezen staat

Het betrof hier een boerderij welke een flink stuk van de dijk af gelegen was met een lange laan er naartoe. En aan het begin hiervan aan de dijk stond een kippenhok waar 1 (ren)kip buiten liep en een grote haan met nog 3 kippen luid riep te kraaien. Het hok was omringt door mooie planten,

maar het mooiste stukje kunstwerk stond er voor, pal aan de weg en voor iedere voorbijganger niet te missen. Dit was een houten blokhut met daarin een vendor automaat (zo'n ding waar je op een NS station blikjes en zakjes chips uit kunt halen tegen betaling van achter een ruitje) en een vensterbankje + buiten onder de luifel nog een tafeltje. In de automaat was van alles te vinden wat zij zelf van het land hadden gekweekt, puur natuur dus. En op het vensterbankje stonden zelf gemaakte potten honing, doosjes eieren (één keer raden van welke kippen die kwamen) en buiten op het tafeltje prachtige perkplantjes die je niet vind bij de aanbiedingen voor de supermarkt. Zoals Rob het terecht omschreef waren de prijzen erg hoog vergeleken bij die chemische buitenlandse troep die je in een supermarkt koopt, maar je hoefde geen kenner te zijn om direct waar te nemen dat dit kwaliteitsproducten want, dat zag je al aan de duurzame verpakkingen. Ik heb zelf een pot honing gekregen van mijn vriendin en dat is ook wel 4x beter spul dan die rommel uit de supermarkt. Stond naast ons dit mini landwinkeltje waar we de eigenaars dus even hebben gesproken (fijne mensen, veel fijner dan die lui in grote achterstandswijken in grote steden, ook hier geef ik Rob gelijk in...) en aan de andere kant naast ons, aan de overkant van het plasje waar wij aan stonden geparkeerd, was een ruzie gaande. Niet zo'n schreeuwruzie tussen mensen, maar eerst tussen mijnheer zwaan en een groep prachtige zwarte paarden en later had mijnheer het aan de stok met een andere mijnheer zwaan die wel erg nadrukkelijk geïnteresseerd was in mevrouw zwaan. Zwanen blijven hun leven lang samen, ze zijn het toonbeeld van monogamie (wordt gezegd) dus ik snap mijnheer zwaan wel. Naast hem waren er ook groepen ganzen waaronder opvallend veel witte en tientallen soorten kleine vogeltjes en ook bekende grotere soorten welke je tegenkomt in natte open gebieden met veel riet. Denk aan de Rietzangers, Karekieten, Scholeksters, Strandlopertjes, etc. etc. Het was een walhalla van vogelrijkdom daar, iets wat in Nederland zwaar onder druk staat en dus met alle mogelijke middelen beschermd moet worden. Het meest bedreigende was Schiphol maar hoewel we er goed zich op hadden (de in een lange lijn opstijgende en aanvliegende lijntoestellen) was het op grote afstand en de toestellen vlogen zo hoog over ons heen dat de vogels hier zo goed als zeker geen hinder van ondervonden.

Dit is nou zo'n gebied waar ik helemaal tot rust kom en mezelf kan zijn. Hier wordt ik weer een beetje mens i.p.v. de zich bijna permanent opgejaagd voelende stadsbewoner uit de Zaanstreek (ja ik woon al 13 jaar in een dorp maar het lijkt wel een bouwterrein met al die aandachttrekkende idioten om mij heen...).

De buren van de Streekvos aan de overkant hebben een prachtig winkeltje met streekproducten

Het vogelgebied bij Zevenhoven (Zuid-Holland) dus, de Kromme Mijdrecht, aan de rand van Zuid-Holland en Utrecht met Noord-Holland op kleine afstand. We noemen dit gebied 'Het Groene Hart van de Randstad' en groen was het. Helemaal te gek...

De antenne hadden we bij gebrek aan een boom dus tegen het hek van het terrein van het gemaal gezet. Met dikke letters stond er op een bord op het hek te lezen dat het daar verboden toegang was en met het oog op mijn blunder van vorige week, benadrukte Rob nog eens dat het mastje (van amper 8 meter hoog, namelijk 6 meter mast op de 2 meter hoge dijk en dus veel te laag omdat het gemaal zelf wel 15 meter hoog was) aan de toegankelijke zijde van het hek stond. Dus we stonden niet 'illegaal'. Met zo'n woord ben je wel eens geneigd te denken dat de Streekvos de meest zware misdaden pleegt, maar uiteraard helemaal niet. We slaan alleen soms een inrijverbod over... en ik verzeker iedereen dat het dan per ongeluk is. Want ik heb zelf een hekel aan aanwijzingen ter plaatse bij de Streekvos locaties negeren. Niet omdat ik zo'n braverik wil zijn, maar omdat je er twijfel mee zaait bij de deelnemers in de zin van de overweging die ze dan moeten maken. Zo vak 'Kan de radiovos hier nou wel of niet staan?'. Bij twijfel gewoon niet doen (als je uit je doppen kijkt als radiovos en geen bord mist natuurlijk...).

Maar deze avond was dat stukje regie dus helemaal in kannen en kruiken.

Het aggregaat werd een eind weg gesjouwd maar die weigerde tot 6x trekken aan het touw nog te starten. Wat was dit nou weer? Dat hadden we nog nooit mee gemaakt. Ik had dat ding bijna altijd met 1x trekken aan (...). Ik zag al snel wat de oorzaak was, want om één of andere reden had ik het ding niet uit gezet vorige week. De startknop (dat is in werkelijkheid een benzinekraan) had ik open laten staan en de activatieknop (wat in werkelijkheid een handshoke is) stond ook nog op 'Run' i.p.v. op 'Start'. De motor was dus populair gezegd 'verzopen' dus ik had iets te doen met mijn tennis / muis arm die amper nog wat kan, maar wel mijn rechter is en ik ben rechtshandig.

Trekken aan het koord, nog eens en nog eens en nog eens. Na 6x (en een ontzettend lamme arm die dus al niet best was) leverde de 7^e trek op dat het ding weer actief startte en meteen goed op toeren kwam zoals gewoonlijk het geval was. Hm, dat viel reuze mee anders had het nog een lange en uitputtende klus geworden. Zo wist ook Rob die al in de startblokken stond om mij te komen helpen, maar gelukkig bleek dit niet nodig. Schakelaar op 'Run' en ja hoor, het goede trouwe gele Streekvos aggregaat liep weer als vanouds. Omdat deze vorige keer vlak na de vos uitviel door gebrek aan brandstof in de tank (het was geen 2 minuten na het stoppen van het signaal geweest en dus op het randje van 'geen probleem') had ik de tank 'tot de strot' gevuld en Rob had meteen bij het plaatsen van het aggregaat al gewezen op het niet vergeten te openen van de ontluchttingsdop op de tank (waarschijnlijk de oorzaak dat het aggregaat vorige week opeens meer brandstof had gebruikt, want als deze dop dicht zit trekt de leeg lopende tank vacuüm waardoor de brandstof niet regelmatig naar de motor stroomt en begint de boel te stotteren wat meer brandstof kost zoals bij de hakke puffende huidige Streekvos auto).

Spoiler: Nog 4 weken en dan gaan we de Streekvos auto proberen te vervangen (als er een betaalbaar en schijnbaar betrouwbaarder exemplaar beschikbaar is, daarvoor spaar ik nu nog).

De mast staat legaal en wij ook 😊

Oké, mast staat, aggregaat loopt, kabel ligt en stroom is naar de auto getrokken met het rubberen verlengsnoer. Spullen testen, ja hoor dat werkt weer prima (voor zo ver je daar van kan spreken met het oude maar betrouwbare setje). Set 2 is nog steeds niet klaar omdat de tweede versterker zijn

nieuwe eindtransistoren armer is. Beiden zijn overleden na het toepassen van een 'goed idee' van ChatGPT. Klote A.I.! Waarom geloof ik niet in mezelf, want ik voelde op mijn sloffen aan dat dit niet goed zou gaan (...). De volgende set torren gaat dus op mijn manier in de schakeling gezet worden, dat moge duidelijk zijn (...) maar die moet nog even wachten want alle financiële uitgaven zijn komende maand nog bestemd voor niets anders dan een andere (Streekvos)auto.

Oké, dat gezegd hebbende was het dus wel echt optimaal genieten van (opnieuw) een prachtige zonsopgang en de weidse omgeving in serene rust daar aan de Kromme Mijdrecht, die later deze avond een hindernis zou vormen voor de deelnemers om bij ons te komen (maar dat was natuurlijk helemaal niet voorzien door mij, want dan zou ik nooit 'aan de overkant' zijn gaan staan... natuuuurlijk niet.... ☺).

Om klokslag 20:30u was daar de Streekvos sirene op 26.985 Mhz FM (ja FM, want dat het ding op AM staat aan het begin van de vosavond was ik ook wel eens klaar mee dus ook hier had ik goed op gelet bij de test vooraf). De sirene klonk helder, luid en ver... maar niet ver genoeg, zo bleek al snel want de smartphone stond weer roodgloeiend. Berichten als 'Heel diep in de ruis in Leusden' en 'Geen signaal op Baarn' of 'Zit je al in de lucht' deden mij er geen enkel misverstand over bestaan dat het weer helemaal fout ging met het signaal, wat dus blijkbaar Carpoolplaats Baarn niet bereikte. De eerste automatische reactie van een radiovos als ik is dan eerst naar de SWR Power meter kijken, al weet je allang dat deze waarden kloppen. Het is automatisme, net als de altijd direct daarop volgende reactie, kijken naar de antenne en de kabel. Nou de kabel liep gewoon van de set naar het mastje en zat er aan beide zijden gewoon netjes aan vast geschroefd (terwijl je dat ook allang weet als je een goede SWR op de meter ziet) en dan komt die altijd weer confronterende conclusie als je naar de antenne kijkt. Dat die te laag staat ten opzichte van een hoger object in de directe omgeving, wat dit keer het gemaal gebouw zelf betrof. Deze was zeker 7 meter hoger dan de antennespoel stond (we konden niet hoger omdat we geen boom hadden, maar slechts een hek om de mast tegenaan te zetten). Je hebt radiovossen die in zo'n geval hun gezonde verstand gebruiken en gewoon niet verder dan 15 à 20 km van hun draaipunt gaan staan. En je hebt achterlijke idioten zoals ik die dan gewoon bijna 4x zo ver gaan staan en dan denken: 'Ik ben niet te horen op het draaipunt... Hoe kan dat nouwww??? Huh, raaar hooooorr!'. 'O nee, dat is niet raar. Dat is bijzonder....'.

Grrr! Wat heb ik soms een hekel aan mezelf (...).

Dus had ik het weer druk met appjes versturen naar de teleurgestelde deelnemers die moesten wachten op mijn reactie zo dat ze een richting hadden om heen te rijden teneinde eens wat te gaan horen, want ze allang hadden moeten horen... **en hard ook!**

Het prachtige mini boerderij winkeltje van de vriendelijke eigenaars

Ik hoor net een stemmetje in mijn hoofd fluisteren: 'Jij schaamt je tegenover je deelnemers, maar vooral tegenover jezelf omdat je nu doet wat je anderen in het verleden diverse keren verweten hebt. Je als een Peppie & Kokkie radiovos gedragen! Dus wat ga jij komende vrijdagavond doen en waar ga je komende week al heel goed over nadenken? Dat je dicht bij het draaipunt in Baarn gaat staan en een (veuuuulllll) hogere mast gaat neer zetten, dus waar je dat kunt en gaat doen. Dit is zwaar onder jouw niveau kleuter!').

Grrr.... ☹

Er kwam op de Streekvos plek daar aan de Kromme Mijdrecht een bezoeker langs. Hijzelf en zijn hond waren toegankelijke types, gezellig en zeker niet afstandelijk. We vertelden de man wat we aan het doen waren en hij bleef geïnteresseerd zo lang hangen dat Rob hem koffie aan bood. Ik gaf zijn aanhankelijke hond wat aandacht want ik blijf toch een dierenvriend hoor. Dat honden emoties bij mensen goed aanvoelen en hier op reageren is bekend, nou het werd bevestigd want de hond bleef mij opzoeken en zich tegen mij aandrukken. Ik denk dat de empathische viervoeter medelijden met mij had toen Rob om 21:37u riep triomfantelijk in een poging mij op te beuren riep 'Het eerste uur is voor de vos!'. 'Tja, omdat die geen signaal kon neer zetten op het draaipunt door kinderlijk enthousiasme waarbij alle realiteitszin verdwenen was' dacht ik. Om niet ook als een achterlijke over te komen op de onwetende bezoeker en zijn hond, kletste ik maar een beetje mee maar van binnen stortte ik in elkaar over mijn achterlijkheid. Maar gelukkig kwam er afleiding, want onze gezellige bezoeker wees in de richting van de Kromme Mijdrecht links van het gemaal. Hij vertelde dat hier de weg dood liep aan onze kant van het riviertje en aan de overkant stond een auto te draaien en te steken, het kenmerkende gedrag van een zoekende deelnemer aan een radiovossenjacht is. En al snel bleek er ook nog één naast te staan die ook hetzelfde aan het doen was en zelfs een derde. Krijg

nou was, ineens waren er 3 deelnemers in de omgeving bezig en precies daar waar ik ze al verwacht had bij het plannen van deze plek. Ze waren vast gelopen tegen het riviertje...

Een tiental minuten later was er weer activiteit maar nu aan onze zijde van de Kromme Mijdrecht en ik vroeg aan onze bezoeker die in de omgeving woonde of ik het goed begrepen had dat het daar dood loopt en dat er geen bruggen in de buurt zijn. De bezoeker bevestigde het en ik kreeg er weer een beetje plezier in. Het stemmetje in mijn hoofd meldde zich weer maar nu met beter bericht, want het fluisterde zachtjes: *'I love it when a plan comes together...'*.

Natuurgebied en vogelreservaat 'De Groene Jonker' met de boerderij van de streekproducten verkopers er midden in

Niet veel later meldde zich de eerste binnenkomer van de avond, maar toen was het wel ondertussen rond 21:45u geworden. Voorspelbaar was dat Danny Ronde Venen uit de nabij gelegen plaats welke genoemd is naar het riviertje... namelijk Mijdrecht.

Ik verwachtte ook Mitch uit Hoofddorp over niet al te lange tijd binnen te gaan krijgen en Danny bevestigde dat Mitch de andere auto was die wij hadden zien draaien aan de overkant van het riviertje. Maar Mitch had blijkbaar een andere route genomen, want dat ie reed was zeker (omdat hij één van de mensen was die aan het begin van de avond had laten weten niets te horen, geen signaal op Baarn dus) maar hij was er nog steeds niet. Het duurde echter niet heel lang want even na 22:00u was ook Mitch bij ons gearriveerd. Ondertussen waren ook de knuffelbare hond en zijn begeleider nog steeds aanwezig. Ze hadden het beiden naar hun zin bij de Streekvos op locatie al was het ondertussen ijskoud geworden. De weerapp in mijn smartphone toonde nog maar 6 graden terwijl dat (eveneens achterlijke) KNMI beloofd had dat het er 11 zouden zijn. Ook kwam er niets terecht van de windstilte die was aangekondigd, want het was nog zeker windkracht 3. Nu was dat niet zo heel erg (we hadden de mast toch (te) laag gehouden) maar wel dat deze wind pal uit het noorden kwam. Ik zat te verrekken van de kou en mijn gedachten gingen even terug naar 'Siberische

winter' aan de kanaaldijk bij Wijk bij Duurstede een aantal Streekvossen terug. Maar toen regende het er ook nog een partij bij en stonden we in de sappige bagger ook en dat was nu allemaal niet gelukkig.

Een prachtig winkeltje met karakter

Het was amper 5 minuten later nadat Mitch gearriveerd was toen er weer een auto binnen kwam en die hadden we sowieso niet verwacht. Het was de verrassende eerste binnenkomer die avond aan de Noorderplassen in Almere, een avond die veel op deze leek. Ook weinig wind, maar wel ijskoud omdat ook toen de westerwind opeens noordelijk werd. De hemel was ook die nacht zo helder als deze nacht en duizenden sterren prijken dus ook die avond aan de hemel. Dat maakt voor mij zo'n koude avond dan toch weer een heel stuk goed. De binnenkomer (en tevens de laatste) was overigens Frank uit Uithoorn.

Niet dat er niet meer mensen geprobeerd hadden ons te vinden hoor, want we kregen ook bericht van het team 'Stopcontact Sprinter' (ik blijf die naam echt geweldig vinden) uit Almere, welke voor de tweede keer geen signaal hadden (ze hadden het laatst tussen Baarn en Hilversum ook opeens even niet...). Maar dit keer niet alleen op Baarn (wat dus klopte, dat lag aan de Streekvos) maar (naar eigen app inhoud) ook niet in de buurt van Amersfoort (begrijpelijk), niet rond Amsterdam (terwijl Danny Ronde Venen vertelde daar in de eerste plaats wel naar toe te hebben gepeild en volgens mij waren wij daar ook wel te horen, want we hoorden zelf Zaandam ook keihard en dat ligt er nog achter) en (nu wordt het heel gek...) ook niet in de buurt van Utrecht. Huh?!

Wacht effe hoor...

Als je van Amsterdam naar Utrecht rijdt, dan kom je over de A2 en dus langs Nieuwer ter AA en Breukelen. Dat lag hemelsbreed op nog geen 11 km van onze Streekvos locatie zonder enige bebouwing, zelfs geen boerderij er tussen. Als je dan nog steeds geen signaal krijgt dan moet er

absoluut iets met je spullen loos zijn. Een losse antenne, of losse plug, een losse antennevoet, een breuk in de antennekabel of antenne zelf (dan nog 11 km open gebied, dat zou je op alleen een kabel nog wel horen denk ik...) of de antenneaansluiting van het bakkie. Misschien zelfs wel een probleem met het bakkie zelf (diodebrug in de RX ingang waardoor het bakkie stokdoof wordt). Wat het dan ook was, het klopt 100% zeker weten niet en ze gaven zelf ook al aan via de app dat ze het maar eens gingen onderzoeken. Volgens mij is dat een heel verstandig plan uitgaande van wat ik hier even samen heb gevat.

Dan zal ik komende week onderzoeken of ik ook gewoon op een locatie kan gaan staan waar we wel gewoon te horen zijn zonder dat ik mensen eerst 10 km op pad moet sturen waarbij ze volledig op mijn appje moeten vertrouwen... Wat een logica! Ik ga denk ik als ik een keer in België ben in de haven van Antwerpen staan en als ze dan geen signaal hebben stuur ik een appje 'Gewoon richting Baarle Nassau rijden, dan komt het vanzelf goed!' ☺ Arno Arno Arno... wat ben je toch een amateur soms!

Met zo'n mastje denken bijna 30 km te overbruggen door het gemaal en Hilversum heen

Nou ik vind het weer leuk geweest. De Peppie & Kokkie editie nr. 17 was hiermee ten einde en dank aan Rob die volgens mij zeker driekwart van de opruim werkzaamheden voor zijn rekening nam na afloop van de Streekvos editie. Ik was te koud om amper nog dingen vast te kunnen houden. Meer mazzel dan controle ging de mast omlaag worden gehaald (en dat merkte Rob denk ik ook want ondanks dat ik wel 3x zei 'Ik heb hem laat maar los' bleef hij deze vast houden), Rob rolde zowel de 230v als de coax kabel op, zette het aggregaat uit zoals het hoort (en ik haalde deze vervolgens op) en ik pakte de antenne in met veel gerommel van mijn koude vingers en bijgelicht door Danny terwijl Mitch Rob van wat licht voorzag. Wat dat betreft is de saamhorigheid, behulpzaamheid en harmonie bij de Streekvos wel groot. Maar ja, als je zelf een beetje normaal blijft doen (afgezien van mijn Peppie & Kokkie gedrag en de malle waanzin die ik soms door de uitzending gooi...) dan krijg je dat terug hè. Dat merk ik ook wel aan de positieve reacties vaak van de omwonenden en handhavers die wij op de Streekvos locaties krijgen. In dit geval hadden we Ben met zijn hond Roxy welke tot we gingen afsluiten zijn gebleven. Alsof ze er altijd al bij waren... en dat kan ik alleen maar toejuichen, want ik ken ook 'avonturen' waarbij idiote radiovossen met een bestelbus over een land vol kolen reden als een militaire invasie en een antenne door een dak ruitje tikten van een glazen kas (weg duikend voor het vallende glas) en dan raar opkeken dat ze nog voor ze hun 'radiovos editie' ('vandalisme' zou passender zijn) konden beginnen, beschoten werden met een geweer van de eigenaar (...). Of dat radiovossen op plaatsen stonden waar men onmiddellijk besloot de politie te bellen, omdat het alles weg had van een drugsdeal of een inbraak, veel meer dan van een gezellig spelletje voor volwassenen. Het was Rob die de eigenaars van het winkeltje aan de overkant van de dijk waaraan wij stonden inlichtte dat wij slechts met een radiospelletje bezig waren en geen kwade bedoelingen hadden en dat werd direct begrepen. Ben had alleen maar interesse in onze hobby en zijn knuffelbare viervoeter in onze mergpijpen, maar daar zit chocola in dus no way dat we dit aan de hond gaven (kan dodelijk zijn). Gelukkig begrepen de binnenkomers die allemaal ook en lieten Roxy dus tot zijn spijt alleen kijken naar de volgens Roxy wel erg lekkere snoeperij (Ja Roxy, maar dit wilde je echt niet trouwe knuffelaar...). Het wordt steeds gekker bij de Streekvos. We hebben koffie, thee, chocomel, mergpijpen en weet ik wat we allemaal al niet meer hadden genomen eerder voor de bezoekers. Moeten we nu ook al hondenbrokken gaan mee nemen? Hoe vaak moet ik nog zeggen dat wij geen cateringbedrijf zijn..? ☺

Pal aan de doorgaande weg. Maar wel een hele stille en in een (hele mooie rustige) uithoek gelegen

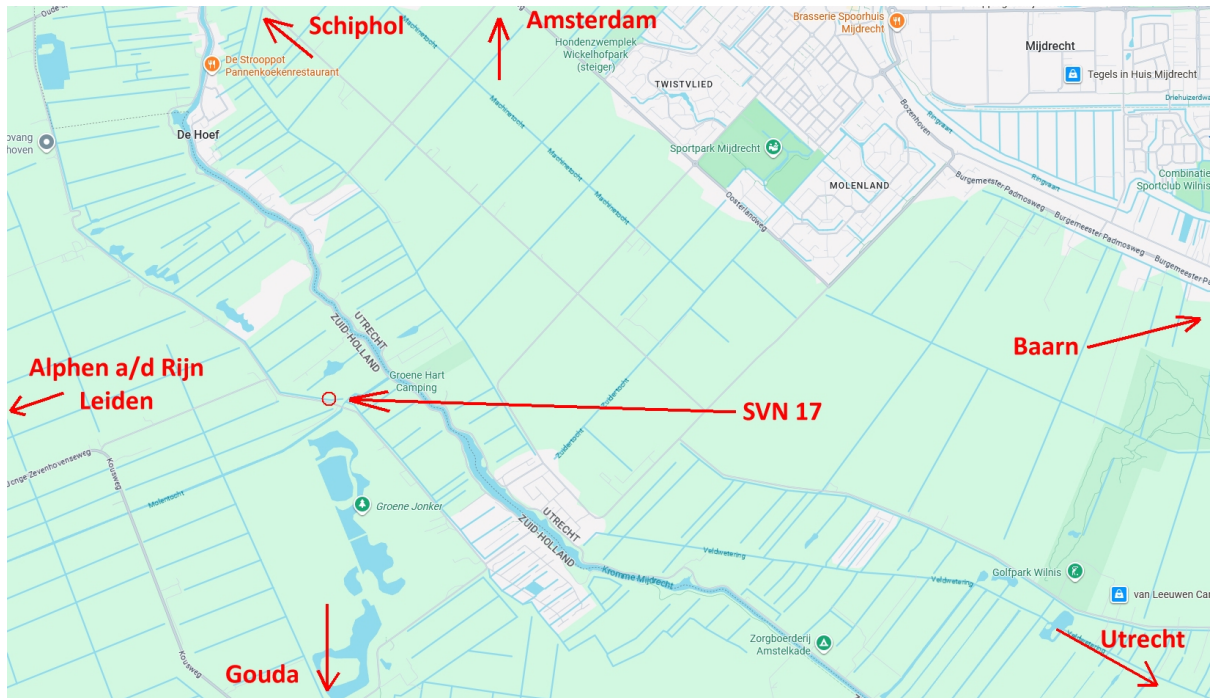
Ach ja, je leest wel dat het ondanks het koude noorderwindje wat volgens het KNMI er helemaal niet was... toch weer reuze gezellig was. En daar heb je geen 10 of meer binnenkomende auto's voor nodig. Tenminste de Streekvos heeft dat niet nodig, want die is zo gek dat het voor 3 telt en dan heb je evengoed een hele gezellige groep (...). En voor de overige zorgen de mensen uit de buurt hè 😊

Volgende week dus weer een Streekvos, maar dan weer een echte.

Niet op een illegale locatie en ook niet met te weinig signaal. Het signaal zal hard zijn, **heel hard!**

En de plek zal openbaar en voor iedereen toegankelijk zijn, van rolstoel tot veldmuis. **Beloofd!**

Nu hopen dat het weer nog even blijft mee werken en niet zoals die 11 eerdere Streekvossen.

Binnenkomers:

1. Ben & hond Roxy (geïnteresseerde 'local' passanten)
2. Danny Ronde Venen uit Mijdrecht (eigenlijk ook een 'local' 😊)
3. Mitch uit Hoofddorp (een klein beetje 'local'? 😊)
4. Frank (zonder Lisette) uit Uithoorn (stiekem ook een halve local 😊)

Arthur uit Leusden wilde ondanks het zwakke signaal wel gaan rijden als het niet te ver was, zo apte hij, maar bleef dus thuis toen ik hem dat in reactie op zijn opmerking adviseerde.

S rapporten:

Niet te horen op Baarn

Heel diep in de ruis in Leusden (basis)

Waarschijnlijk goed te horen in Zaandam en Amsterdam (Gokje, wij hoorden hem wel)

Druk en gezellig kleppend met een basisstation uit Uithoorn was het het?

Ik ben vergeten te vragen waar de deelnemers ons signaal wel op konden pakken, want op Baarn was het dus sowieso niet. Vermoedend... 😊